

Korach Bet

[Numbers]

(16)28: Moshe said, Hereby you shall know that the LORD has sent me to do all these deeds; for it is not of my own heart.

29: If these men die the common death of all men, or if they be visited after the visitation of all men, then the LORD

hasn't sent me.
30: But if the LORD make a new thing, and the ground open its mouth, and swallow them up, with all that is theirs, and they go down alive into Sheol; then you shall understand that these men have despised the LORD.

31: It happened, as he was done speaking all these words, that the ground split apart that was under them;

32: and the earth opened its mouth, and swallowed them up, and their households, and all the men who were of Korach, and all their goods.

33: So they, and all that was theirs, went down alive into Sheol: and the earth closed on them, and they perished from among the assembly.

34: All Yisrael that were round about them fled at their cry; for they said, Lest the earth swallow us up.

35: Fire came forth from the LORD, and devoured the two hundred fifty men who offered the incense.

(17)1: The LORD spoke to Moshe, saying,

2: Speak to Elazar the son of Aharon the priest, that he take up the censers out of the burning, and scatter the fire yonder; for they are holy,

3: the censers of these sinners against their own lives; and let them be made beaten plates for a covering of the altar: for they offered them before the LORD; therefore they are holy; and they shall be a sign to the children of Yisrael.

4: Elazar the priest took the brazen censers, which those who were burnt had offered; and they beat them out for a covering of the altar,

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי

לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבָבִי:

אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יָמָתוּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל־

הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי: וְאִם־בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה

אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה

וַיִּדְעֶתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: וַיְהִי

כַּכֵּלְתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ

וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בֵּיתֵיהֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר

לָקְרַח וְאֶת כָּל־הַרְכֹּשׁ: וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר

לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּכָּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדּוּ

מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֵיתֵיהֶם נָסּוּ

לְקַלְמֵם כִּי אָמְרוּ פֹן־תִּבְלַעֲנוּ הָאָרֶץ: וְאִשׁ יִצְאָה

מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתִים אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקֶּטֶרֶת: וַיִּדְבֹר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אָמַר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן

הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשָּׂרִפָּה וְאֶת־הָאֵשׁ

זָרְהָה־לָּאָה כִּי קָדְשׁוֹ: אֵת מַחְתֹּת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה

בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פַחִים צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־

הַקְּרִיבִים לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי

יִשְׂרָאֵל: וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת

אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשָּׂרִפִּים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ:

5:to be a memorial to the children of Yisrael, to the end that no alien, who isn't of the seed of Aharon, comes near to burn incense before the LORD; that he not be as Korach, and as his company: as the LORD spoke about him through Moshe.

5. זָכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהִקְטִיר קְטֹרֶת לְפָנַי יְהוָה וְלֹא-יְהִי כְקִרְחַ וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לֵּוֹ:

6:But on the next day all the congregation of the children of Yisrael murmured against Moshe and against Aharon, saying, You have killed the people of the LORD.
7:It happened, when the congregation was assembled against Moshe and against Aharon, that they looked toward the Tent of Meeting; and, behold, the cloud covered it, and the glory of the LORD appeared.

6. וַיִּלְנוּ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּחֲרַת עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הִמַּתֶּם אֶת-עַם יְהוָה: 7. וַיְהִי בַהֲקֵהֶל הָעֵדָה עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל-אַהֲל מוֹעֵד

8:Moshe and Aharon came to the front of the Tent of Meeting.

8. וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּנֵי אַהֲל מוֹעֵד: 9. וַיְדַבֵּר יְהוָה:

9:The LORD spoke to Moshe, saying,

10:Get you up from among this congregation, that I may consume them in a moment. They fell on their faces.

10. אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 11. וַיִּאמֶר מֹשֶׁה אֶתֶם כָּרַגְעוּ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם: 12. וַיִּקַּח אַהֲרֹן קַח אֶת-הַמִּחָתָה וְתַן-עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל-הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנַי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף: 13. וַיִּעַמַּד בֵּין-הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֶּפֶה: 14. וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֶּפֶה אַרְבַּעַת עָשָׂר וְשֶׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל-דִּבְרֵי-קִרְחַ: 15. וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פְּתַח אַהֲל מוֹעֵד וְהַמַּגֶּפֶה נֶעְצְרָה:

11:Moshe said to Aharon, Take the censer, and put fire therein from off the altar, and lay incense thereon, and carry it quickly to the congregation, and make atonement for them: for there is wrath gone out from the LORD; the plague is begun.

12:Aharon took as Moshe spoke, and ran into the midst of the assembly; and, behold, the plague was begun among the people: and he put on the incense, and made atonement for the people.

13:He stood between the dead and the living; and the plague was stayed.

14:Now those who died by the plague were fourteen thousand and seven hundred, besides those who died about the matter of Korach.

15:Aharon returned to Moshe to the door of the Tent of Meeting; and the plague was stayed.

13. וַיִּעַמַּד בֵּין-הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֶּפֶה: 14. וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֶּפֶה אַרְבַּעַת עָשָׂר וְשֶׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל-דִּבְרֵי-קִרְחַ: 15. וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פְּתַח אַהֲל מוֹעֵד וְהַמַּגֶּפֶה נֶעְצְרָה:

14. וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֶּפֶה אַרְבַּעַת עָשָׂר וְשֶׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל-דִּבְרֵי-קִרְחַ: 15. וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פְּתַח אַהֲל מוֹעֵד וְהַמַּגֶּפֶה נֶעְצְרָה:

Korach Bet

[Numbers]

(16)28: Moshe said, Hereby you shall know that the LORD has sent me to do all these deeds; for it is not of my own heart.

29: If these men die the common death of all men, or if they be visited after the visitation of all men, then the LORD

hasn't sent me.

30: But if the LORD make a new thing, and the ground open its mouth, and swallow them up, with all that is theirs, and they go down alive into Sheol; then you shall understand that these men have despised the LORD.

31: It happened, as he was done speaking all these words, that the ground split apart that was under them;

32: and the earth opened its mouth, and swallowed them up, and their households, and all the men who were of Korach, and all their goods.

33: So they, and all that was theirs, went down alive into Sheol: and the earth closed on them, and they perished from among the assembly.

34: All Yisrael that were round about them fled at their cry; for they said, Lest the earth swallow us up.

35: Fire came forth from the LORD, and devoured the two hundred fifty men who offered the incense.

(17)1: The LORD spoke to Moshe, saying,

2: Speak to Elazar the son of Aharon the priest, that he take up the censers out of the burning, and scatter the fire yonder; for they are holy,

3: the censers of these sinners against their own lives; and let them be made beaten plates for a covering of the altar: for they offered them before the LORD; therefore they are holy; and they shall be a sign to the children of Yisrael.

4: Elazar the priest took the brazen censers, which those who were burnt had offered; and they beat them out for a covering of the altar,

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי

לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבָבִי

אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יָמָתוּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל־

הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי: וְאִם־בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה

אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלֶה

וַיִּדְעֶתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: וַיְהִי

כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ

וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בֵּיתֵיהֶם וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר

לְקִרְחָ וְאֵת כָּל־הַרְכֹּשׁ: וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר

לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלֶה וַתִּכָּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדּוּ

מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֵיתֵיהֶם נָסּוּ

לְקַלְמֵם כִּי אָמְרוּ פֹּן־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: וְאִשׁ יִצְאָה

מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקֶּטֶרֶת: וַיְדַבֵּר (17)

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אָמַר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן

הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשָּׂרִפָּה וְאֶת־הָאֵשׁ

זָרְה־הֶלְאָה כִּי קָדְשׁוֹ: אֵת מַחְתֹּת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה

בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פַחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ כִּי־

הַקְּרִיבִים לְפָנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי

יִשְׂרָאֵל: וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת

אֲשֶׁר הַקְּרִיבּוּ הַשָּׂרִפִּים וַיִּרְקְעוּם לְמִזְבֵּחַ:

5:to be a memorial to the children of Yisrael, to the end that no alien, who isn't of the seed of Aharon, comes near to burn incense before the LORD; that he not be as Korach, and as his company: as the LORD spoke about him through Moshe.

זָכְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהִקְטִיר קִטְוֹת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְּקִרְחַ וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לּוֹ:

6:But on the next day all the congregation of the children of Yisrael murmured against Moshe and against Aharon, saying, You have killed the people of the LORD.
7:It happened, when the congregation was assembled against Moshe and against Aharon, that they looked toward the Tent of Meeting; and, behold, the cloud covered it, and the glory of the LORD appeared.

וַיִּלְנוּ כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמֹּחֶרֶת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר לֹא־אָמַרְתֶּם הַמָּתֵם אֶת־עַם יְהוָה: וַיְהִי בַּהֲקֵהֶל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד:

8:Moshe and Aharon came to the front of the Tent of Meeting.

9:The LORD spoke to Moshe, saying,

10:Get you up from among this congregation, that I may consume them in a moment. They fell on their faces.

11:Moshe said to Aharon, Take the censer, and put fire therein from off the altar, and lay incense thereon, and carry it quickly to the congregation, and make atonement for them: for there is wrath gone out from the LORD; the plague is begun.

וַהֲנִה כִּסְהוּ הָעֲנַן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלֶה אֹתָם כְּרַגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן:

12:Aharon took as Moshe spoke, and ran into the midst of the assembly; and, behold, the plague was begun among the people: and he put on the incense, and made atonement for the people.

קַח אֶת־הַמִּחְתָּה וְתַן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְוֹת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרָץ אֶל־תּוֹךְ הַקֹּהֵל וַהֲנִה הַחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְוֹת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֵד

13:He stood between the dead and the living; and the plague was stayed.

14:Now those who died by the plague were fourteen thousand and seven hundred, besides those who died about the matter of Korach.

בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין־הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה: וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַה עָשָׂר וּשְׁבַע אָלֶף מֵאוֹת מִלְבָּד הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קִרְחַ: וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַהֲמַגֵּפָה נִעְצְרָה:

15:Aharon returned to Moshe to the door of the Tent of Meeting: and the plague was stayed.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי
 לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבִי:
 אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַת כָּל־
 הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי: וְאִם־בְּרִיאָה
 יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה
 אֶתְּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה
 וַיִּדְעוּתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: וַיְהִי
 כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
 וּתְבַלַּע אֶתְּם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת־כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר
 לָקְרַח וְאֶת כָּל־הַרְכֹּשׁ: וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר
 לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וּתְכַסַּ עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ
 מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ
 לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תְּבַלְעֵנוּ הָאָרֶץ: וְאִשׁ יִצְאָה
 מֵאֵת יְהוָה וּתְאָכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתִים אִישׁ

מְקַרְיָבֵי הַקְטָרֶת: ¹⁽¹⁷⁾ וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ² אֲמַר אֶל־אֱלֹעֶזֶר בֶּן־אֱהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמִּחְתֹּת מִבֵּין הַשָּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
זֹרֶה־הֶלְאָה כִּי קָדְשׁוֹ: ³ אֵת מִחְתֹּת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה
בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פַחִים צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־
הַקְרִיבִם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: ⁴ וַיִּקַּח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן אֶת מִחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר הִקְרִיבו הַשָּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ:
⁵ וּזְכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ
זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אֱהֲרֹן הוּא לְהִקְטִיר קְטֹרֶת
לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְּקִרְחַ וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ:

⁶ וַיִּלְנוּ כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּחְרָת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אֱהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוָה: ⁷ וַיְהִי
בְּהִקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֱהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד
וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֲנָן וַיִּירָא כְבוֹד יְהוָה: ⁸ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֱהֲרֹן

אֶל־פְּנֵי אֱהֹל מוֹעֵד׃
וַיִּדְבֹר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה
אֶתְכֶם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃¹¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן
קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתִן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים
קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־
יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף׃¹² וַיִּקַּח אֱהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר | דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהֵל וְהִנֵּה הַחֵל
הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכַּפֵּר עַל־הָעָם׃¹³ וַיַּעֲמֵד
בֵּין־הַמִּתֵּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה׃¹⁴ וַיְהִיו הַמִּתֵּים
בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מְלֻבְּד
הַמִּתֵּים עַל־דַּבַּר־קֶרַח׃¹⁵ וַיֵּשֶׁב אֱהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־
פֶּתַח אֱהֹל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעְצְרָה׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי יְהוּה שְׂכֹחֲזִי
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלְּבִי
אִם כַּמּוֹת כָּל הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַת כָּל
הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוּה שְׂכֹחֲזִי וְאִם בְּרִיָּאָה
יִבְרָא יְהוּה וּפְצִתָּהּ הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה
אֶתֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלֶה

וַיִּדְעֹתֶם כִּי גָּאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת יְהוּה וַיְהִי
כַּכֵּלְתוּ כַּדָּבָר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקֵּעַ
הָאָדָמָה אֲשֶׁר תִּזְחַזְחֵיהֶם וּתְפַתּוּז הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ
וּתְבַלְעַ אֶתֶם וְאֶת בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר
לְקָרוֹז וְאֶת כָּל הַרְכוּשׁ וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלֶה וְתַכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ
מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבְתֵיהֶם גָּסוּ
לְקַלְמֵם כִּי אָמְרוּ פֶּן תְּבַלְעֵנוּ הָאָרֶץ וְאֵשׁ יֵצֵאָה
מֵאֵת יְהוּה וְתֹאכַל אֶת הַחַיִּים וְמֵאֵתִים אִישׁ

מקריבי הקטרת

וידבר

יהוה אל משה לאמר לאמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המזתות מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את מזתות הזמנים האלה
בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל ויקח אלעזר הכהן את מזתות הזמשת
אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרוח וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילכו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה ויהי
בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפגו אל אהל
מועד

והגה כסהו העגן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד וידבר יהוה
אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרצע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המזזתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והוכך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני יהוה הזל הגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירען אל תוך הקהל והגה הזל
הגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אסף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה געצרה